

անոնց շնորհած պատիւը , այսինքն մեծ նիշանի իֆթիխարը և թուր շնորհելով իրեն որ կապէ , և իրեք թուղու փաշայի միաձև ոսկեկար հագուստը՝ որ հագնի Պայրամի հանդիսին օրը , և աւոնց հետ միաշար ձի հեծնի : Բայց պերճապատիւ Վարապետ Չէլէպին վսեմական խոնարհութեամբ ինքզինքը արժանի չտեսնելով այս գերաստիճան պատուոյն , արքային ոտքը իյնելով , կ'աղաչէ որ իր ծերութիւնը ազատ ընէ այսպիսի մէկ ծանր պատուէ մը . թագաւորն ալ տեսնելով որ իր սիրականը կը նեղի այս շնորհքէն , ազատ կը կացնէ ծանրութենէն , և միայն փաշաներու նման նիշանի իֆթիխարը կը շնորհէ , և թուր և բանած «րճալ» հագուստ , ու միայն անունը կը փոխէ պատուոյն , որ կ'ըսուի բաւալէ վալա . այս պատիւը ունեցող անձին անցնելու աւտեն՝ պահակ կայնող զինուորները անգամ բարւի կը կայնին , որ դեռ բայէի եղած բան չէր : Եւ շնորհք , բայց հաւմեմատ այս հաւատարիմ անձին արդեանցը և բարերարին գլխած սրտին , և մեծ պատիւ ազգիս և քաջալեր ամենուն , որ այսպիսի փափուկ և բարեւսիրտ տիրոջ ծառայութեան մէջ են :

Եւս փառաւոր պատուէն վերջը նոր օրերս ալ վեհափառ թագաւորը դարձեալ Տիւղեան գերդաստանին վրայ ունեցած հաճութիւնը ցուցնելու համար՝ թէ Վարապետ Չէլէպին և թէ եղբորը Պօղոս Չէլէպին և թէ իրենց եղբորորդւոյն Իհրան Չէլէպին մէկ մէկ նոր պատուանշաններ տուաւ՝ մըշտըննաւոր որդւոց որդի իրենց քովը մնալու :

Հ . Մ . Ա

ԱՇԽԱՐՀ ԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Օ անթայի չիւլի աղբիւրներ :

Օ ԱՆԹԱՅԻ ձիւթի աղբիւրները կղզւոյն հնութեանը մեծ նշաններէն մէկն են . վասն զի ինչուան Արդոտոս զասոնք կը յիշէ ու կը ստորագրէ և իրմէ առնելով նաև Պաւսանիաս , Պլինիոս և ուրիշները իրենց գրուածոցը մէջ կը յիշատակեն : Եւս աղբիւրները կղզւոյն հարաւային կողմը կ'իյնան , քաղաքէն տասը մղոն հեռու ու ծովեզերքին մօտ : Գէպ 'ի ծով կտոր մը միջոց տղմուտ տեղ , որուն չորս կողմը կրային հողով պատած է , իրեք կամ չորս պզտի լճակներ կան որոնց մակերևոյթը ձիւթով պատած է : Սրոյն շարժմանքէն այս խճային նիւթն ալ երեսը կ'ելլէ ու կը սկսի ջրին վրայ շարժիլ : Եւս լճերուն մեծը կըրէ և խոր յատակ ունի , շրջապատն ալ գրեթէ 50 ոտնաչափ է , և մէջէն շատ ձիւթ կ'ելլէ : Եւս կէ վազած ջուրը այն աստիճան աս խճային նիւթէն կը պարունակէ որ ծով թափած տեղը եղոտ խէժը իրմէ կը բաժնուի . նոյն բանը մէկալ լճերէն վազած ջրերուն վրայ ալ կը տեսնուի : Տարուան մէջ անգամ մը ասոնց ձիւթը ժողվելու կ'ելլեն և ըսածներնուն նայելով ամէն մէկ անգամուն հարիւր տակառէն աւելի ձիւթ կ'ելլէ : Եւսիկայ աւելի նաւ ձիւթօտելու կը գործածուի քան թէ նաւու չուան , վասն զի ասոնց աղէկ չգար :

Եւս ձիւթի աղբիւրները իրեք հազար տարիէն 'ի վեր միշտ նոյն վիճակին մէջ մնացած ըլլալով՝ բնութեան զարմանալի յարատեւութեանը օրինակ մըն են : Եւսչպէս որ ասկէ հազարաւոր տարիներ առաջ Արդոտոս այս աղբիւրները կը ստորագրէ՝ նոյն են բոլորովին հիմայ ալ , վրանին ամենեւին տարբերութիւն մը չտեսնուիր . և ինչպէս հին աւտեն նոյնպէս նաև ինչուան մեր օրերը ձիւթը լճերուն մէջէն մրտենիի կամ ուրիշ ծառերու ձիւղերով կը հանեն :